Kuida eespool laulude jagamisest ja säädmisest näime, laulud lauldakse ükspäinis täätud kombe ehk talituse juures, aga mitte sell ajal ehk niipalju, kui laulikute süda seda ihaldaks ja teha arwaks, nönda kui see enamiste ikka teiste rahwa lauludega sünnib. Laulmise aeal astuwad laulikud naesed teiste pulma rahwa ette, ehk pruut paari söögi laua otsa, ja siis, kui kõik pidu kära ja kõne waikseks on jäänud, hakkawad nad tösiste ja waimustatud nägudega oma laulu häält kõlada laskma, kus juures ise takti löömise asemel kõige kehaga teise korra teise jala pääle wajuwad, ehk waaruwad, kui oleks neil üks ise wägi sees olewad, neid liigutamas. Kui nüüd wahest juhtub, et mõne pulmase pääga mees, naeste laulule paar sõnu oma passi häält ligi laseb, käija, ehk jälle laulikute selja taga neile waarumises püüab abiks olla, noh ega seda nii suureks süiks pulma rahwast ei arwata, kui palju temast pärast kombe talitust noorema inimestele naeru wõib saada.

Kui peigmees oma poolste pulmalistega pruudi järel söidab, siis, enne kui need sisse lastakse, lauldakse nönda:

I. Kust need wöerad meile tulnud,
(Ehk see sai) on meile saanud!
Meil oli ünes kolmi wahti —
Ui nuund meie ukse wahti
Wäsind meie wärawa wahti

Tuknund tukke nurme
Lasind need wöerad mei
Ja see sai aga meile sa
Sai nüüd sötkund meie
Ilu sadula aluseid,

Sai nüüd sötkund meie sillad.
Meie õue õunapuine,
Meie sillad sibulast,
Pooled sillad porgandest,
Silla ääred ätseesta.[1]
Pissi, pissi, meie palume,
Pissi, pissi peiuke,
Pissi peiu poisike,
Pissi omad pätsid pidage,
Tasa omad tõkkud tammutage,
Et te ep sötku meie sildu.
Meie mehed pole sillasseppad,
Suk sarest toime sillasseppad,
Ega pole paade panijad,
Paadlast toime paade panijad,
Arge nüüd ääge akke meile,
Meie mehed pole klaasisseppad,
Meie toime linnast klaasisseppad.
Saa-wanem wanemike[2]
Päästke omad ood ohjusista,
Wötke mustad munderista,
Laske hallid aisusesta,
Päästke kõrwed kõonusista,
Laske aga maha loogad päältä,
Heitke eldad kattuksesse,
Rabage raud räästaesse,

Kui peigmehe pulmalised söögi laua taha on istunud.

Saa-wanem, wanemike
Kui tulid taane kodunda,
Kas said käija kamberissa?
Kas said kaku kainelussa?[3]
Mee oleme söömila isunud!
Attumal sa wanema,
Attumal aun eesta,
Attumal aun andemasta
Palju aun pakkumasta
Kaku kaes sa kandemasta.
Mes mee teilt weel palume?
Kui tulid taane kodunta,
Kas said käija kelderissa?
Kas said kannu kaenelussa?
Mee oleme joomile jänunud![4]
Ollest mee poleks holindgi.
Peaks mee püssa wiina saama,
Teise püssa piiritust.
Et meie keel lääks kergemaks,
Ja laulu hääl lääks lahkemaks.[5]
Attumal sa wanema,
Attumal aun eesta.
Attumal aun andemasta
Palju aun pakkumasta.
Noh! mis mee teilt weel palume,
Kui tulid taane kodunta,